

Markus Zusak (lindur më 23 qershor 1975) është një shkrimtar australianogjerman. Ai është më i njohur për The Book Thief dhe The Messenger, dy romane që u bënë bestsellerë ndërkombëtarë. Ai fitoi çmimin Margaret Edwards në 2014. Zusak ka lindur në Sydney, Australi. Nëna e tij Lisa Zusak është me origjinë nga Gjermania dhe babai i tij Helmut Zusak është austriak. Ata emigruan në Australi në fund të viteve 1950. Zusak është më i vogli nga katër fëmijët dhe ka dy motra dhe një vëlla. Ai ndoqi shkollën e mesme Engadine dhe për pak kohë u kthye atje për të dhënë mësim anglisht ndërsa shkruante. Ai studioi anglisht dhe histori në Universitetin e Uellsit të Ri Jugor, duke u diplomuar me një Bachelor të Arteve dhe një Diplomë Arsimi.

Personazhet

Liesel Meminger

Hans Hubermann

Rosa Hubermann

Rudy Steiner

Max Vandenburg

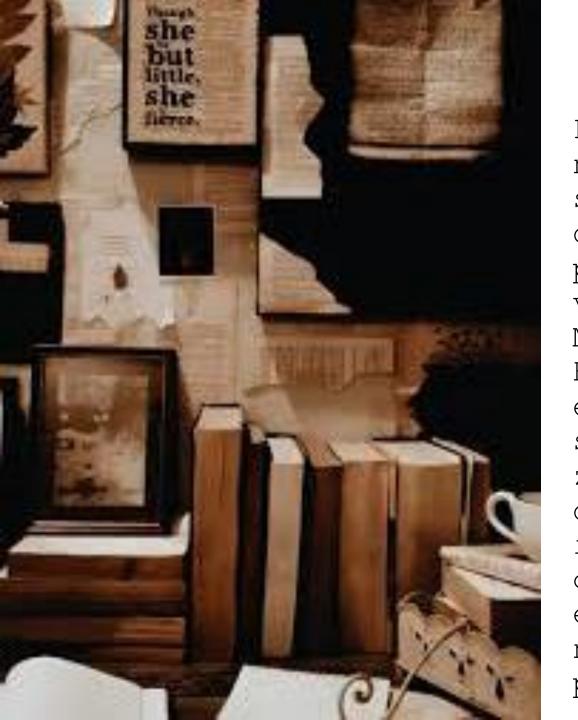
Permbledhja

Kjo eshte nje histori prekese dhe shume e vecante, e treguar nga nje narrator jo i zakonshem: vdekja. Po, pikerisht vdekja rrefen kete histori, por ajo nuk eshte as e frikshme, as e keqe - perkundrazi, eshte e menduar, e ndjeshme, dhe teper e prekur nga sjellja e njerezve. Dhe ajo eshte vecanerisht e prekur nga nje vajze e vogel me emrin Liesel Meminger.

Historia fillon ne vitin 1939, ne Gjermanine naziste, pak perpara shperthimit te Luftes se Dyte Boterore. Liesel eshte vetem nente vjec kur vellai i saj i vogel vdes gjate nje udhetimi me tren. Gjate varrimit te tij, ajo gjen nje liber te quajtur "Manuali i Varrosesit". Edhe pse nuk di te lexoje, ajo e merr librin me vete - dhe keshtu nis dashuria e saj per fjalet dhe per librat.

Pas kesaj, nena e saj zhduket ndoshta arrestohet nga nazistet per shkak te bindjeve te saj politike dhe Liesel dergohet te jetoje me prinder kujdestare ne nje qytet te vogel e te varfer te quajtur Molching. Familja e re perbehet nga Hans dhe Rosa Hubermann. Rosa eshte e ashper ne fjale, gjithmone perdor shprehje fyese si "saumensch", por zemra e saj eshte me e madhe se sa duket. Hans, nga ana tjeter, eshte i bute dhe i dashur - behet babai qe Liesel nuk e pati kurre. Ai eshte ai qe e meson te lexoje, neteve vone, duke perdorur librin e pare qe ajo vodhi.

Nderkohe qe Liesel rritet, ajo fillon te kuptoje se bota perreth eshte e erret dhe e padrejte. Ajo sheh si djegin librat, si njerezit jetojne ne varferi dhe ne frike, dhe si ndjeken hebrenjte nga nazistet. Ne kete bote te ashper, Liesel gjen ngushellim te fjalet - lexon, shkruan, dhe here pas here vjedh libra per te ushqyer shpirtin e saj. Miku i saj me i ngushte behet Rudy Steiner, nje djale i shkathte dhe i dashur, qe gjithmone i kerkon nje puthje, por ajo nuk ia jep.

Nje dite, nje burre hebre i quajtur Max Vandenburg troket ne deren e familjes Hubermann. Ai eshte djali i nje miku te vjeter te Hansit, qe ia kishte shpetuar jeten gjate Luftes se Pare Boterore. Hans kishte premtuar se do te ndihmonte ate familje nese nje dite do te kishte mundesi - dhe tani eshte koha. Max strehohet fshehurazi ne bodrumin e shtepise se tyre.

Gjate muajve qe Max qendron i fshehur, ai dhe Liesel krijojne nje lidhje te thelle. Te dy kane makthe, te dy kane plage te padukshme. Max i shkruan Lieselit libra te vegjel me dore, plot mesazhe dhe ilustrime. Ajo meson te kuptoje sa e padrejte mund te jete bota, por edhe sa dashuri mund te ekzistoje, edhe ne kohet me te erreta.

Lufta perkeqesohet. Bombardimet shtohen, ushqimi mungon, dhe frika rritet. Nje dite, Hans guxon te jape nje cope buke nje hebreu qe po marshonte si rob lufte - dhe kjo gati e kushton jeten. Max detyrohet te largohet per te mos rrezikuar familjen, dhe zemra e Lieselit thyhet.

Pastaj vjen momenti me i dhimshem: nje nate, ndersa Liesel eshte ne bodrum duke shkruar historine e saj - "Hajdutja e Librave" - nje bombardim i papritur godet qytetin. Te gjithe qe ajo do - Hans, Rosa, Rudy - vdesin. Ajo eshte e vetmja qe mbijeton, sepse ndodhej ne bodrum.

Pas luftes, Liesel strehohet nga gruaja e kryebashkiakut, gruaja e biblioteke se ciles Liesel i kishte vjedhur libra dikur. Dhe, pas disa vitesh, ndodh nje mrekulli e vogel: Max kthehet gjalle. Ata ribashkohen dhe eshte nje nga momentet me te bukura te librit.

Mesazhi

Ne fund, vdekja na tregon se e gjeti perseri Liesel kur ajo ishte e moshuar, pasi kishte jetuar nje jete te gjate e te plote. Dhe me vete kishte librin e saj - rrefimin e saj per dashurine, humbjen, luften dhe fuqine e fjales. Vdekja thote se, nga te gjithe njerezit qe ka takuar, historia e Lieselit i ka mbetur ne mendje me shume se cdo gje tjeter. Ajo ishte "Hajdutja e Librave".

